

ДѢЛО

Выходитъ во Львовѣ що Среда и Суботы (крѣмъ рускихъ свѣтъ) о 4-хъ годѣхъ по полудни.
 Редакція и администрація подъ Ч. 15 площа Маріацкій.
 Экспедиція для мѣстоныхъ предплативковъ уряджена въ друкарни Т. Шевченка (улиця Крива Ч. 2 на 1-мъ поверѣ).
 Всѣ листы, посылки и рекламаци едлекитъ пересылати подъ адресомъ: редакциі и администрациі „Дѣла“ Ч. 15 площа Маріацкій.

Предплата на „Дѣло“ стоить:
 на цѣлѣхъ рокѣхъ . . . 8 зр.
 на пѣть року . . . 4 зр.
 на чверть року . . . 2 зр.
 Предплату належитъ пересылати франко (наилучше почтовымъ переканомъ) до: Администрациі час. „Дѣло“.
 Оголошеня приймаются по цѣнѣ 6 кр. а в. ѣтъ одной строчки печатной.
 Рекламациі неопечатані вѣлѣн ѣтъ порта.
 Рукописи не звертаются только на попередне застереженне.
 Поодинокое число стоить 10 кр. а в.

Зъ причины свята Вел. Чуд. Никодля припадаючого на слѣдуючу суботу 4-го нашон часониси того дня не выйде. Шобы однакожь подати скорше справозданье зъ народнаго Вѣча и обговорити иншій срава наглядѣ, выдамо слѣдуючого тыждня подвоине Ч-ло 93 и 94 (за Среда и Суботу) разомъ, а то въ Четверъ о год. 4 пополудни въ пѣвтора аркуша.

ОТЪ РЕДАКЦИИ.

Бесѣда дра Ивана Добрянскаго

выложена на народномъ вѣчу Русинѣвъ 18 (30) листопада 1880.

при умотивованю першон резолюциі о державно-правномъ становищу Русинѣвъ.

Комитетъ, завязавшійся въ цѣли праздновати памяти столѣтнихъ роковинъ вступленя на престолъ незабвенной памяти цѣсаря Иосифа II, вложилъ на мене обязаность оправдати и пояснити першу резолюцию, котра въ Вашихъ рукахъ находится. То, що въ нѣй содержится, есть такъ яснѣмъ и для каждого въ насъ понятнѣмъ, бо само собою разумѣется, и вже стѣлькѣ разѣвъ було обговорювано будь въ меморіалахъ и петиціяхъ, будь черезъ уста нашихъ заступникѣвъ въ соймѣ и думѣ державной, и я мушу зъ горы звалити, що на оправданье той першон резолюциі могу лише то сказати, що веѣмъ. Кажъ вже добре вѣдѣтно. Отъ початку конституциіной еры, коли Б. В. Монархъ великанъ всѣ народы до содѣйствія въ правленю, рускій народъ при всѣхъ способности высказуванъ, що конституцию не признаю ему рѣвнѣмъ правъ съ правяи признаными иншимъ народамъ. Статути выборчій не признали за подѣставу народностей, а почиваютъ на заступничѣхъ интересѣхъ, однакожь що до нашего краю, то они уложены въ такій способъ, що руска народность ними тизко оскорблена. Цѣсарскій патентъ въ 26 лютого 1861 и правый статутъ о выборахъ до сойму основуются на системѣ заступничѣхъ

тѣхъ интересѣхъ, не зважаючи при томъ на рѣвницю племенъ, котрѣ живутъ равномъ въ одномъ краю, а въ котрыхъ кожде племи, кожда народность мае свои ѣдѣльнѣй народнѣй потребности, котрѣ повиннѣй бути окремо задоволенѣй. До сего пересѣдченя прѣйшли инѣи вже и сферы правительственнѣй: и такъ Б. В. Монархъ въ послѣднѣй своей тронной мѣвѣ заповѣдъ, що земля собѣ, щобы Австрія сталася защитою правъ всѣхъ народѣвъ, а и министр-президентъ подносилъ колька равѣвъ въ своихъ промовахъ въ думѣ державной, що министерство уланае своею задачю, перевести повне рѣвноуправленне народностей живущихъ въ Австріи.

Однакожь не въ томъ лише лежитъ недостаточность лютовон конституциі, що она совѣмъ запѣвнѣе права народностей, але также еще и въ томъ, що поставленнѣй въ еи основу принципъ заступничѣхъ интересѣхъ бувъ цѣлькомъ несправедливо переведеннѣй. Если бо признано засаду, що въ законодательныхъ тѣлахъ мають бути заступленѣй интересы большихъ поѣвлоостей, мѣветъ и торговельныхъ палатъ и интересы меньшихъ поѣвлоостей, то було природнымъ подѣлѣти заступничтво въ той способъ, що кожда въ тѣхъ группъ повинна мати равнѣрно такѣ число своихъ представителѣвъ, въ якѣй мѣрѣ она участвуе въ поношеню державныхъ тягарѣвъ. Мѣжъ тѣмъ установлено число заступникѣвъ поодинокихъ группъ совѣмъ самовѣльно. До нашего сойму выбирася 141 послѣвъ (9 есть голосѣвъ вирильныхъ); въ сего припадае на большій земскій поѣвлоести лише 44, на мѣвета и торговельнѣй комнаты 23, а на меньшій поѣвлоести лише 74. Большій поѣвлоести мають прѣто больше якѣ половину стѣлькѣ заступникѣвъ, якѣ меньшій поѣвлоести. Если жъ рѣвнѣжимо, що Галичина есть крайъ рѣвнѣжчимъ, то при ѣдѣвнѣно управленя интересѣхъ повиннѣй служити мѣврою (грунтовый) податокъ. Грунтовый податокъ предписаннѣй на дѣта 1879 и 1880 выносятся въ Галичинѣ 4,613,000 зъ сего припадае на большій поѣвлоести

1,281,000, на меньшій 3,332,000 зр. Если прѣто интересы большихъ поѣвлоостей мають 44 заступникѣвъ, то меньшій поѣвлоести повиннѣй ихъ мати больше якѣ три равны стѣлькѣ, отже больше якѣ 132 заступникѣвъ.

Такъ само не соразмѣрно переведено также заступничтво въ думѣ державной. Пѣсля закона въ 2 цѣвтя 1873 р. выселѣе Галичина до рады державной 63 послѣвъ; въ сего припадае на большій поѣвлоести 20, на меньшій 27. Якѣ не природнѣй есть сей принципъ заступничѣхъ интересѣхъ, слѣдуе вже въ того, що у насъ подѣлѣ на большій и меньшій поѣвлоести правно и фактично вже не существе, бо ничто не въ станѣ сказати, где больша поѣвлоестъ кончится а меньша начинается; — а кромѣ того высказуе се и практика, бо ѣтъ початку конституциіной жити при выборахъ у насъ николи не соперничали представителѣ тѣхъ интересѣхъ, а завѣгда першу ролю ѣтгрѣе совѣмъ иншій моментъ, а тѣмъ есть народность.

И такъ въ самѣхъ дѣлѣхъ. Если при поставленю цифры заступникѣвъ поодинокихъ интересѣхъ дано перевагу большимъ поѣвлоестямъ, то се значитъ стѣлькѣ, що надати перевагу польскому элементу въ нашѣмъ краю. И такъ сталось въ самѣхъ дѣлѣхъ. Въ всѣхъ тѣлахъ репрезентациіныхъ мае польска народность великаньску перевагу надъ заступниками руской народности и мы безвѣльно и съ ѣтчѣвнѣмъ потѣвнѣжючимъ мусимо глядѣти, якѣ надъ правами нашими переходите до порядку дневного (Голомы: Правда! правда!) и якѣ постепенно иде до того, щобы руску народность въ Галичинѣ совѣмъ придавити, щобы чимъ скорше прѣдъ свѣтомъ оголошени: нема Руси на Руси, а всюда лише Польша. (Голомы: Славно! славно!)

Въ средствахъ противъ насъ не перебираютъ. Если розходится о выборы до якого вибудѣ автономичного тѣла, то рѣвнѣжася агитациа на огромну силу, щобы лише не-Русинѣ выйшовъ въ выборчѣй урни, щобы лише не було кому поднести

голосу въ оборонѣ руской справы! (Голомы: Слушайте! Слушайте!) Якѣхъ гидкихъ и деморализующихъ средствъ уживѣася, то Вамъ яко начѣвнѣмъ свѣдѣкамъ тѣхъ агитациі лучше вѣдѣтно, и лише треба подѣлѣти цѣвнѣмъ тѣхъ трѣмѣвнѣжючихъ, съ инимъ голосѣтъ, що рускій народъ ѣтвернуея вже ѣтъ своихъ буншихъ заступникѣвъ, а покладѣе доверѣе — въ комъ? въ панахъ! Чимъ се не чистѣя прѣвнѣ, що той, котрѣй мае собѣ выбратьи чоловѣка, щобы боронитъ интересѣхъ меньшихъ поѣвлоостей и правъ руской народности выберѣе кого? — властителѣ большихъ поѣвлоостей, належачого до польской народности! Въ самѣхъ дѣлѣхъ не вѣдати, чи больше жалувати темного недосѣвнѣжого селянина, чи оставити прѣдѣ державности тѣхъ, що накидаютъ ему на заступникѣвъ и яко такѣ съ жаромъ достѣвнѣмъ лучшѣй справы, выступаютъ потомъ противъ всего, що руске. Теперь дѣвнѣло вже до того, що рускій народъ въ цѣлькомъ соймѣ мае мало що больше якѣ 10 своихъ заступникѣвъ, а въ радѣ державной засѣдае ихъ лѣдово трехъ! И не дивоватисъ сему, бо где всякѣй можливѣй элементъ лучатѣ въ той дѣли, щобы Русинѣвъ не Русинѣ а Польша заступѣе, если нашѣй покликѣ и зывѣвнѣи, щобы представителѣ властей при выборчѣй акциі уступали на сторону, були надаремнѣй, если навѣтъ урядовый органъ, на котрого субвенцию и рускѣ грошѣ складѣются, при послѣднѣхъ выборахъ до рады державной ѣткрыто подѣдержуванъ партію неспрѣвнѣжю Русинамъ и умѣщѣтъ въ своихъ стѣвнѣцахъ ѣтзову польского выборчѣго комитету, дышащу злобою и ненавнѣстѣю противъ бывшихъ послѣвъ нашихъ, то чимъ диво, що еще такѣ число заступникѣвъ нашихъ выйшло зъ выборѣвъ, яко мѣвнѣмо?! (Опѣсски и голомы: Славно, Славно!)

Стало инѣи на томъ, що въ соймѣ рѣвнѣжася то, що угодно большѣости аложѣной въ польской интеллигенциі; що въ выдѣлѣхъ крайкомъ той найвышѣйшей власти автономичной выбранѣй въ сойму не за-

Во Иосифинскихъ роковинахъ.

Споминки Григорія Ц.

(Бѣвнѣкѣ)

III.

Два равны отже двигався народъ рускѣй и якѣ праведный богомолецъ ступѣе съ вѣврою въ серци въ престолнѣйный прѣдъ; — два равны перѣвѣтъ, показѣея болѣе, съ ничѣмъ. Першій разъ не могли выѣево дѣти, другій разъ не хотѣли. Бо у тѣмъ було ставѣлѣти прѣдѣтъ очѣ Б. В. Цѣсарѣ похилѣнѣй постѣтъ хѣвборѣнѣй въ правдѣннѣхъ сукманѣхъ, опанчѣхъ, поѣвнѣхъ, еще и казати, що то — и народъ. Гѣ постѣтъ? Где проводѣе свѣтѣло? Тѣмъ прѣвнѣжѣе ему було стоять далѣе ѣтъ прѣдѣтъ рѣднѣго Дѣму и ѣддалѣнѣмъ прѣвнѣжѣе казѣлѣти нещѣвнѣжю ѣдѣвнѣжю правдѣе ѣтъ него ѣдѣвнѣжю. А зъ выѣево рѣднѣго Дѣму повѣвнѣли народнѣй хотѣево; тотѣмъ и дико верѣвнѣлѣсь — а прѣвнѣжѣе одушевѣннѣй клинѣлъ: слава! слава! бѣево разъ кажу: сердешнѣй прѣдѣтъ!

IV.

Иншій народы, не кѣвнѣ просѣвнѣтою высшѣй, коли не мають способности свѣтѣвои показѣтисъ и высшѣмъ силамъ заѣвнѣти свою волю, выкалѣвуютъ ея або нарѣчно творятъ самѣй. Всѣ бо истѣрѣи и литературы выкалѣвуютъ помершихъ героѣвъ и прѣрокѣвъ, правдѣннѣхъ и несправдѣннѣхъ творѣвнѣхъ народной силы, котрыхъ слава вели перегула, если книжна апоѣтеова не въ силѣ порушити анѣвнѣжѣе насѣдѣство; то могли ихъ, родивнѣа хата и мѣвѣтѣ смерти, спорѣхнѣнѣй статуѣ и памятники ставѣтъ за прѣдметъ новѣи апоѣтеовы, найидѣальнѣйшѣй въ словахъ а найрѣальнѣйшѣй въ намѣрахъ: подѣтрѣмати народнаго духа а тѣмъ и силу, съ котрою свѣтъ числѣтисъ мае.

Лучалось, що по двѣхъ дѣвнѣтно грандѣозныхъ манифѣстацінѣхъ скупѣннѣхъ около правдѣннѣхъ народныхъ генѣвъ — того самого року сѣвнѣковѣно гарѣтку похилѣннѣхъ старѣвнѣхъ, стрѣвно, гоѣево, славѣно, бѣвнѣжѣе уѣвнѣжѣево ико свѣдѣкѣвъ количѣного — ними самѣими забѣвнѣтого вже богатырѣвѣа. Манифѣстомѣнѣй — але умѣвнѣтна, въ насѣдѣвнѣ богѣта.

Такъ дѣвнѣе у другѣхъ; у насъ и самохѣтъ насѣвнѣжѣе случѣй переходили бѣево ужитку.

V.

Разъ однакожь склѣлось инѣакше. Шо не удаѣвалось громадѣ и численнѣмъ въ желѣвану фѣвнѣнѣгу сѣвнѣннѣмъ товариѣствамъ, удалось майже ѣдному. А бувъ ѣтъ смертнѣй якѣ иншѣй, переходѣе другѣхъ только тѣмъ, що мае душу горичу, велику. Бѣде то колѣсь ѣднѣ зъ найкраснѣхъ картинѣвъ въ истѣрѣи нашѣй жизни, — мило отже при нѣй хоть хвилѣку забавити.

Надхѣдѣли свѣта Иосѣвнѣскѣй, столѣтнѣй память вѣступѣна на авѣстрѣйскѣй прѣстѣолѣ великого Монарха Иосѣфа II, а съ нею и тѣжѣка для народа руского прѣвнѣба, чи свѣтѣвнѣйшѣй ему взгляды политичѣй, чи гуманнѣй. Першѣй вели до сумного рѣдѣлу съ братѣвнѣмъ славѣннѣскимъ, другѣй до немилѣи дружѣбѣ съ шѣрѣтнѣмъ центрѣализмѣмъ. Гуманнѣетъ, дорогѣй та бѣвнѣталѣннѣй сѣвнѣрѣ нашихъ бѣтѣкѣвъ, вѣвнѣверхъ и случѣвно анѣвнѣлѣсь Русины хотѣево въ ѣднѣй мысли — въ ѣднѣй свѣтѣннѣ съ ворогами. По разъ третѣй отже треба було Русинамъ заѣвнѣтисъ, а заѣвнѣтисъ такъ, якѣ того вымѣгало велике свѣто и велике дѣло памятнѣго Монарха. И заѣвнѣлѣсь такъ свѣтѣло и импѣвнѣвнѣтно, що вороги сѣвнѣжѣе прѣдѣтъ тѣмъ и пошѣпѣвнѣжѣе глумѣиво, вѣдѣлѣли нараѣвъ прѣдѣтъ великѣстю и блѣскомъ руско-на-

родной манифѣстаціи. Зъ несправдѣной завнѣсти назѣвали ю гдѣвнѣкѣ: прѣвнѣвнѣ-демонстраціею; але правду прѣдѣтъ Богомъ и людьми сказѣвши, сотнѣ ея часть була достѣвнѣчна, щобы всѣмъ манифѣстацію иншѣу зѣвнѣтити и заглушити. Наврѣвнѣнѣе ея було прѣево и нево: зѣвнѣчѣлѣти намѣять великодушнѣго Цѣсарѣ и на могилѣхъ его ѣдѣвнѣти рѣвнѣю народной силы, до котрой свѣтѣла его рука подѣвнѣлины кинула.

Але въ ѣтѣки выѣлѣсь на Руси только слава, въ ѣтѣки по подѣвнѣннѣй неудѣчи такѣй трѣмѣево?

Трѣмѣево той, якѣ сказано — дѣло ѣднѣго чѣвнѣвнѣка. Сорѣдѣ загѣвнѣной зѣвнѣмнѣ подѣвнѣтисъ ѣтъ першѣй хорѣвогѣ вѣвнѣри, вѣвнѣводитъ по разъ першѣй въ свѣтѣннѣю народной молитвы и народъ самѣй, заѣвнѣвнѣе его и одушевѣлѣе звукомъ рѣднѣой бѣвнѣды и рѣднѣой вѣвнѣи — и на дѣво всѣмъ — розкрѣвнѣе тыѣвнѣннѣмъ ѣтамъ не ѣвнѣвнѣрѣе богѣвнѣство молодѣи до те-перѣ запѣвнѣннѣной народной силы. Бувъ то трѣмѣево, якого не бѣчили еще часы нашѣго ѣдѣвнѣжѣево.

Народне вѣче Русинѣвъ.

во Львовѣ.

дня 18 (30) листопада 1880.

(Конецъ)

Въ часѣ декламаторско-музыкальнаго вечера въ память Цесаря Іосифа II дня 17 (29) листопада и въ честь народного вѣча Русинѣвъ въ „Народнѣмъ Дѣмѣ“ дня 18 (30) листопада наебѣли слѣдующій призывъ телеграммы:

1. **Бурштынь.** Громада Рѣвляны свиткую мыслью и сердцемъ съ Вами Брати велике народне свято и память незабутаго Цесаря Іосифа II.

Осипъ Кокуревичъ, Александръ Товарищій, Стефанъ Грицько, Микола Сенчикъ, Василь Крайковскій, Константинъ Крайковскій, Теодоръ Головатскій, Михайло Ив. Крайковскій, Иванъ Терливецъ, Михайло Том. Крайковскій, Петро Крайковскій, Юрко Крайковскій.

2. **Броды.** Въ ширѣмъ сочувствіи для добра Русин, васылаемо сердечнѣйше „Щастя Боже!“ Надѣю доброго успѣха переполненій, радѣтию послышавемо: Да воскреснетъ Русь и разбудитъ всѣхъ правыхъ. — Русскій учитель повѣта Броды.

3. **Гушальче.** Здоровій буай патриотъ! Желаето счастья, а совітуючимъ о добрѣ руского народа: „Многа аѣта“. — Матей Штогринъ, господарь, Теодоръ Калакура, начальникъ громады, Вас. Смѣхъ, господарь, Косма Кучеръ, господарь.

4. **Гушальче** (въ Подгавцѣмъ). Честь и слава Вамъ, русскій патриоты! На насъ аверненій нашѣй очи, бо Вы Вашии дѣлами стелите дорогу, по котрой слѣдуемъ мыти и сохранили все, що руске. Працюйте для добра руского народа, а будучность наша. — Стефанъ Калакура, писарь громадеи, Мих. Дѣдурникъ, пѣвць церковный, Павло Сиротюкъ, господарь.

5. **Долина.** Працюйте ширѣ и соединеними силами, а сповнитсе завітъ: „Въ своій хатѣ своя правда и сила и воля.“ — Долинскій Русинъ.

6. **Красне.** И я съ Вами, Свѣтлый Зѣбръ, где о Русѣ дѣло, тамъ и поитъ въ гѣрѣ. — Романъ И. Паевичинскій. Батько мой Богъ, а мати Русь; Ними двома нынѣ клеветуе: Тѣло-душа моя съ тыхъ есть, кто Русь творитъ славу — честь. — Исидоръ Р. Паевичинскій.

7. **Красчиць.** Честь у Бога и слава у добрыхъ людей Братимъ, абрашпимсе на раду для обороны народныхъ правъ. Дай Богъ, чтобы одобреній Вами резолюціи довели до исполненія раиъ нашѣй Русин, доделаъ заданыхъ, чтобы устали вже раиъ тѣ вѣчныи обиды, оскорбленія и униженія, съ нанесеній; чтобы наконецъ и наша народность была шоннѣй задоволенна. — Добринскій.

8. **Монастырська.** Най жѣе русскій митингъ. Мы духомъ съ Вами и соглашавсе на всѣхъ революціи. — Члены „Русской Бесѣды“ въ Угетю велевокъ.

9. **Мельниця.** Слава почитающимъ память Іосифа Великого. Нашѣй чувствія соединяемо съ Вами! — Наддѣстрпнскій Русинъ.

10. **Перемышль.** Торжествуячимъ память великого благодѣтели Галицкой Русин, пересылае ширѣ-руске „Спасибѣтъ“ Русская Бесѣда въ Перемышль.

11. **Перемышль.** Да уиѣнчае Богъ труды рускаго патриотыа благими успѣхами. — Члены Филіи общества им. М. Качковского.

12. **Перемышль.** Честь и слава поборникамъ правъ. Подороваемъ, ободримъ и соглашавсе съ рѣшеніи народного вѣча. — Члены „Русской Бесѣды“ въ Перемышль.

13. **Перемышль.** Отъ рода въ родъ шай жѣе память цесаря Іосифа II, освобоителя нашего народа, учредителя духовныхъ семинарій и основателя русскихъ преподаваній на львовскѣмъ университетѣ. — Благодарный штомѣцъ духовной русской семинарии.

14. **Пѣдволочиска.** Перешкоднѣишнѣе лично, чтобы разомъ праадувати народне свято, сполучавсе съ Вами духомъ. Помагай-Богъ Брати! — Русинъ въ Пѣдволочискѣ.

15. **Соваль.** Честь Вамъ, абраній для блага Русин! Мы съ Вами духомъ, Богъ най благословитъ Вашѣй подвиги. — Русинъ Сокальского повѣта.

16. **Станиславѣвъ.** Зѣбранымъ нагѣе во Львовѣ патриотамъ русскимъ желаето доброго успѣха въ нарадахъ и дѣлахъ — члены станиславѣвской Филіи „Просвѣты“ и члены товариства им. Шевченка.

17. **Станиславѣвъ.** Народа славіи Русин оищавсе, Русекому Вѣчу съ Богомъ начинае. — Члены Филіи общества им. М. Качковского.

18. **Станиславѣвъ.** Съ Вами Богъ! Розвѣститъ тѣму Суверенитат! Придайте славу руской церкви, школѣ и землѣ. — Члены Братства св. о. Николая.

сѣдѣи ни одинъ Русинъ, що въ красной радѣ школьной на 10 членѣвъ лише одинъ Русинъ має голосъ; стало на томъ, що въ обохъ тыхъ найвысшихъ палатахъ автономныхъ урядовый вырокъ польскій. Мы дождали того, що въ администраційной дорѣвъ введено урядовый вырокъ польскій, що оба университеты въ краю польскій, що съ индигитомъ одной, всѣ середній школы съ выкладочнымъ выномъ польскимъ, а въ школахъ народныхъ, навѣтъ въ такихъ селахъ, где нема ни одной польской души, учать русскихъ дѣтѣй польского языка, хоть арт. III кр. закона въ 22 черни 1867 Ч. V Дв. кр. в. постановиле, що другій красной вырокъ буде обовязочнымъ предметомъ науки лишь въ тыхъ народныхъ школахъ, котрыхъ учащѣе суть обохъ народностей.

Тако сталося наше положеніе невыносимымъ и мы не можемо запитисе обшумавемъ средствъ и способѣвъ, якъ бы віднести въ матеріальной нужды, якъ бы подати помѣчну руку нашимъ притиснутымъ селянамъ, котрѣ нынѣ вже не въ силѣ понести огромный тагары, попадають въ руки ляхарекъ и запродаютъ свою батьковщину инѣмъ рѣцямъ. И никто не може намъ изъ сего робити замѣту, бо потакоути не въ силѣ думать о чѣмъ набуду иншѣмъ, якъ лишь о сохраненіи своего жива.

И не прийшло бы навѣрно до такого загального у насъ стубожени, если бы признано намъ такій права, якъ намъ природно принадлежатъ и якихъ отъ стѣлькѣ аѣтъ надарно домагавсе. И ктожъ еому виненъ? Виновникъ самъ признаеся до вини. Отъ въ послѣднихъ дняхъ складанъ одинъ знаменитый вырокъ справованіе въ своен дѣтельности передъ шиборниками, а слова его знаютъ для насъ тымъ болѣе значелье, що занимае днѣ высоке становище въ сосѣбности и имя его подаетъ теперь яко имя будущего красного маршала. Признавъ онъ въ своій мѣвъ, що при послѣднихъ выборахъ до рады державной агитовано пристрастие, а то въ той цѣли, чтобы не допустити Русина на посла, бо русскій посламъ шлалъ въ Відни рука въ руку съ Нѣмцями централистами и выводили тымъ своен жалобы и приды замѣтъ предложити ихъ тутъ въ красной сеймѣ. Тыхъ аѣтъ не можнѣмъ брати на серію, если бы они не були вышши въ такъ позываныхъ устѣ. Но чинъ не есть се скѣпшностью, отылати Русинѣвъ съ ихъ приды до красной сейму, котрого болѣесть алошена въ польской индигитенціи о ничамъ рускомъ и слова не хочѣ чути и где свободно голоситсе, що въ Галичинѣ нема руского народа! А если намъ выдѣлать централистамъ, то аложити тѣмъ вырокъ передовѣкъ погнѣнати въ вервало своитъ вынесенъ дѣланъ, а увидѣтъ, кто заслуживъ на имя централистоу.

VI.

Памятный буде вознесъ въ львовскихъ рускаго рокѣ безъдесятый. Если не напугивать его штомъ знаменнымъ голодъ и недѣли, то почуваній до теперь, крѣпій протестъ противъ нихъ. Кѣмъ адесть часиней найрѣбнороднѣйшихъ отѣтѣи складанъ на него, на ту многозвучну негачію, котру шаслива гдѣа одного человека аила въ одинъ грандиозный концертъ, памятный для живыхъ и будущихъ. Важнѣй часъ, шакнуть, родѣтъ великихъ людей. Среди загальномъ шѣтѣмъ выриваютъ они въ бласкучѣй далеконднѣй свѣтлѣа правды; долею чи педагого середѣ народа живнѣй, перейшочи всѣхъ степенѣй адедокон долѣ, а глубинни и бѣтущни душою всѣхъ крайности народного гора, ставитъ въ хвилѣ аналитичномъ неохоты и рошукѣ такъ чудотворными органами народнымъ, що все нечае отъ вечерни росы пѣдвоисенной радѣ, молодѣа, сердце и надѣю пѣдвоисенной. За нимъ отъае, за нимъ!

Бо чинъ не есть се найчѣтнѣйшій централистамъ, если шасливо рукою аиторганъ все подѣ панованіе польского элементу, а якъ найвергитнѣйше усторонисе все що руске? А нашѣй посламъ николи не придержовалисе еси политикѣ, они николи не жадали гетемоніи руского народа надѣ яко ибуду народностию, они не домагалисе ничого сѣльше, якъ лише рѣбноуправленіи нашѣй народности съ другими народностями и вымѣшавали, якъ несправедливо съ ними въ томъ шагнѣ дѣ поступавсе. Честь и слава имъ за то! (Голосъ въору: Честь и слава имъ! Многая аѣта!) Того самое дорогомъ идуть нашѣй посламъ-ауступники и теперь, а если намъ дѣлетатамъ въ Відни ааидають, що не лише они суть ауступниками руского народа, то мы всѣ тутъ въ всѣхъ концѣтѣ галицкой Русин абраній аналитично шѣтъ, що лише ихъ признаемо нашимъ ауступниками (голосы: слава, слава!) и аналитично ихъ, чтобы и въ дотеперѣ, такъ и въ будучности смѣло и неустрашимѣ вступалисе за права обдиной притиснутой галицкой Русин (голосы: слава!), що аналитично имъ поше доиѣрѣ, а хотѣ ихъ число маленьке, то нехай неабушавють на то, що за кождымъ въ нихъ стѣтъ одинъ миллионъ людей (голосы: слава, слава!), що за ними трема стѣтъ три миллионы руского народа въ Галичинѣ! (Неустаяючій оплески и голосы: слава, слава!)

Такихъ самыхъ правъ, якъ для себе, жадають галицкій Русинъ и для всѣхъ другихъ народностей, живущихъ въ австрийско-угорскѣй монархіи, бо суть того пересѣдчѣни, що лише въ насѣбдѣство надані рѣбнѣйше правъ всѣмъ народностямъ стѣне наша монархіа сильною и крѣпкою. Тую саму аасаду высказаво и нынѣшнѣе министерство, обнимаючи передѣ рокомъ правелье дѣлами австрийскими, а министръ президентъ аавинѣй полька рабѣтъ дуже ясно и рѣшучо, що уважѣе своєю аадачію аадосѣтъ учинити справедливымъ жаданымъ всѣхъ народностей и перевести ихъ рѣбноуправленіе. Що дотычить нашѣй народности съ жалемъ мусимо аанити, що новѣшнѣ слова аналитично нашѣй народности не суть ничимъ, якъ лише пустою фразою. Въ виду сего мы нынѣ не можемо аанити нынѣшному министерству нашего доиѣрѣ и рѣшучо домагавсе переведеніи рѣбноуправленіи нашѣй народности на дѣлѣ. (Слава!) И нехай никто не подноситъ противъ сего жаданія замѣту, будѣтѣбы оно не дало оправданіе въ той причинѣ, що наша народность не есть исторично. Передовѣкъ, бо подѣтъ народностей на историчный и неисторичный въ нашѣй монархіи не має никакъ основы, бо основній законы и въ агалѣ дѣла конституціи наша нигде не робитъ еси рѣшачѣ, а ставиле всѣ народности безусловно на рѣшѣ, якъ се видѣмо имено въ арт. XIX закона въ 21 грудня 1867 Ч. 142 В. зак. держ. Але поминувши тоа, руска народность въ Галичинѣ має передѣ всѣми другими своен историчный права: Австріа бо признала Галичину на основѣ правъ угорскѣй коронетна Галича, на котрого престолѣ своего часу сидѣли угорскѣй короаъ. Галичина не прийшла прѣто подѣ панованіе Австріи яко провинція данной Польщи, але яко бунше самоѣтѣвно руске королевство.

Такихъ образомъ маемо поше право добиватисе рѣбноуправленіи народного, а тѣмъ коли то оспитемо, будемо могли посетити всѣ нашѣй салы для матеріальной аоддѣтнѣни нашего притиснутого народа, а тогда осуществитсе слова, аареченѣй 6. В. нашимъ Монархомъ въ послѣднѣй тронѣй мѣвъ, що Австріа будѣ аащитѣю правъ своихъ народнѣе стѣлымъ приѣвнѣицема для права и правдиной свободы. (Долгѣ неустаяючій оплески и оишнѣ! слава!)

19. **Сянокъ.** Дружнѣе подороваемъ поборникамъ народного дѣла. Мы духомъ съ Вами. — Сяноцкій Русинъ.

20. **Теребовля.** Слава, честь и ширый приѣвът народному аббранію. Все-вышній най крѣпнѣй аащитнѣишѣй народныхъ правъ, най побѣдитъ правда, най живнѣ народне аббраніе. — Русинъ кнѣжого города Теребовля.

21. **Тернопѣль.** Поклонитъ нашего монарха „Совѣденими силами“ най будѣ поклонкомъ Русинѣвъ, а шибнѣше народне свято будѣ утреннюю аорю лучиной будучности для Русинѣвъ. — Члены „Русской Читальни“.

22. **Тернопѣль.** Слава свѣткуючимъ, память великого монарха, що положилъ основу до нашего народного отродженія, идѣтъ за поклонкомъ Францъ-Іосифа „Совѣденими силами“, а въ руске окѣнѣ аасіяа солнце. — Члены Филіи „Просвѣты“.

23. **Тернопѣль.** Въ единодушнѣй агодѣ къ общему патриотичному труду тѣвно сполученій русскій брати! Грѣшнѣмъ „Слава“ витаетъ Васъ днѣсъ въ престѣльнѣмъ городѣ Русин члены Филіи общества им. М. Качковского и желаетъ шасливо успѣха мудрымъ и благонамѣреннымъ сѣлѣтамъ Вашимъ для блага краю и руского народа. Мужественно до дѣла! Съ нами Богъ!

24. **Тернопѣль.** Съ чувствомъ полной радости свѣшнѣтъ тернопѣльскѣа Филіи общества им. М. Качковского принятати грѣшнѣмъ „Слава“ руске Братію, праадуячю сего дня въ столицѣ Галицкой Русин столицнѣй рокоини цесаря Іосифа II, генія Австрии и освобоителя галицкой Русин отъ вѣковой тѣмы и рабства.

25. **Товмачѣ.** Радуетсе и витѣа народне собрание во Львовѣ штирь и народѣ Товмацкого повѣта. Богъ да дѣстъ успѣхъ дѣланю руской рады и всѣмъ аббранымъ „Многая аѣта“. — Дѣровичъ, именовъ всѣхъ.

26. **Турка.** Слава и честь праадуячнѣмъ память незабвенного Іосифа II, великого благодѣтели руского народа. — Филіа общества им. М. Качковского въ Турцѣ.

27. **Турка.** Заявляемо смѣтъ бѣтъ вынѣтку наше поше согласіе до принятыхъ рѣшенъ, ведучихъ къ алучшенію нашей теперѣшнѣй русской долѣ. — Русинъ повѣта Турка.

28. **Тысьменщи.** Дѣмъ габобуреній най жѣе и владѣе надѣ нами. По Бѣо милости мы живнѣй и просвѣщеннѣй и бѣму любовь и преданнѣе отъ насъ во вѣки. — Тысьменецкій Русинъ.

29. **Чернѣвцѣ.** Слава Вамъ, совітуючимъ надѣ будучнымъ благомъ нашѣй свѣтой Русин! — За Буковинѣску Русин: общество Руска Рада. — Продагъ, предѣлѣтель. Тысьменскій, секретарь.

30. **Чернѣвцѣ.** Соединену Русѣ витѣа ширѣ и собравшамъ борчимъ желаемъ наилучшого успѣха — „Руская Бесѣда“.

31. **Чернѣвцѣ.** Русекому народному аббранію грѣмѣе „Слава“. — Русскій члены буковинѣского товариства учительнѣ.

32. **Чернѣвцѣ.** Die Redaction der „Provinzial Revue“ und des „Grenzboten“ in Czernowitz begrüsst die versammelten ruthenischen Parteigenossen auf das herzlichste und wünscht ihren Bestrebungen den besten Erfolg. — Redacteur Dionys Rosenfeld.

33. **Вѣдѣнѣ.** Мыслью и сердцемъ съ Вами, торжествуячимъ память великого цесаря освобоителя — Руске академичнѣе общество „Буковина“ въ Вѣднѣ.

34. **Вѣдѣнѣ.** „Урра“ и „Слава“ Вамъ, совітуючимъ о благахъ руского народа и обороняющимъ права его. Мы далеко отъ родины, но подѣлимъ и бѣтучавемо ви горе. Шасливнѣ будемо си щастелье! — Члены руского академичного общества „Буковина“ въ Вѣднѣ.

ДОПИСЬ.

Зѣ надѣ Буга. (Якъ поступавъ бѣтъ „Слава“?) Подѣлю фактъ для аѣдомости и перестороги Вп. Родимичамъ, котрѣй най поучитъ, якъ товариство банку и асекураціи отъ огня и граду „Слава“ въ Прагѣ подѣ покрывшою ужианнѣ русскихъ полицѣ и аащитѣй поступавъ собѣ съ иншимъ народомъ и съ нашимъ грашема. Р. 1877 ачала громада Рѣшнѣишъ повѣта Камѣнѣвского будовати хороній и дорогій будынокъ школьный и ааннѣе еще той будынокъ цѣлакомъ докнѣшнѣе, представивше членамъ громады, чтобы аѣглядѣти на благадѣтъ еусѣднѣхъ будынокѣ сѣльнѣйшихъ, аабеаечити шибѣлу отъ огня. Члены громады аохотно пристали на предложеніе, поручаючи менѣ яко предѣлѣтелю рады школьной мѣстѣвѣй будынокѣ школьный отъ огня аабеаечити. Въ той цѣли аапроснѣ

и до себе найближшего агента ассурації Триестинско-Вн. Симеона Свиницького въ Убину, черезъ котораго въ наведенной ассурації ubezpieczenia и до нынѣ убо нечаяно дерзнулъ, дѣмъ приходской и мое вѣдѣніе отъ огня и града. Прибывшии до мене п. агента въ Убину, що и товарищество ассураційне „Славія“ прислало ему вопрошеніе, чтобы дѣлами того товарищества явились, и если и желаетъ, то можна будинокъ школьный изъ товариществъ „Славія“ отъ огня обезопасити, на що и вѣдѣніе, заявляючи, що менѣ все одно, чтобы дѣла полна была по рукамъ написана и лише таньша премія. И дѣйствіе таньша премія изъ „Славія“, бо коли и въ Ациендѣ платили за 1800 ар. отъ обезпеченія приходского дому 17 ар. 75 кр. в. а. — „Славія“ почисали за 1800 ар. а. в. обезпеченія школы изъ периодъ роцѣ 14 ар. 44 кр. а. в. другомъ 12 ар. 44 кр. в. а.

Близнеть друкованый, такъ являе шесенье на обезпеченіе подписываемъ самъ, подписываемъ и вѣдѣніе громады изъ моѣмъ домѣ въ присутствіи п. агента Симеона Свиницького, которому надлежало премию оплативать за одинъ роцъ безъ обманашен изъ дого будинокъ школьный обезпечивать мае. На заплачену премию получивши и отъ п. агента интерималный квитъ; въ колѣца дѣнь прислала ассурацію „Славія“, книжку изъ мѣсто полиціи и дѣло было уключено. Въ роцѣ 1878 днѣ 4 червня пославъ и 7 ар. на руки п. Симеона Свиницького яко адвокатъ принадлежачи премию за часть отъ 4 червня 1878 до 4 червня 1879 — троха побѣднше пославъ и почтою впротъ до „Славія“ 5 ар. 50 кр. в. а., отже рокомъ 12 ар. 50 кр. и дѣло вновь было уключено, а школа отъ огня обезпечена. Въ роцѣ 1879 днѣ 4 червня освѣдчили и п. агента, что школа на дальше обезпечивать не буде по причинѣ браку грошій, бо хотъ громада свою часть уплатилабы, но обшары двѣрскіи оттягуютъ отъ своей части, высланный прелиминаръ до ц. к. рады школьной округной еще не надѣйшовъ, протомъ перестало премию платити. Прелиминаръ подтвердившии ц. к. радю школьной округной надѣйшовъ довершии изъ листовадѣ 1879, а по довгихъ писанинахъ и прошеніяхъ о выкаскнованье отъ обшаровъ двѣрскихъ принадлежачи сумы, обшары двѣрскіи алишили грошѣ довершии днѣ 21 версна 1880 а днѣ 22 версна с. р. заравъ пославъ и грошѣ на обезпеченіе школы отъ огня почтою до „Ациенды“, на що и въ коротцѣ полицію получившии. Въ погонѣ за тымъ днѣ 20 версна с. р. подае банкъ „Славія“ черезъ адвоката дра Марквалин Остерского спаргу до свѣтлого ц. к. суда повѣтового мѣско-делегованого секциі I во Львовѣ противъ громады Рѣвнѣвъ на руки вѣдѣніе Михаила Балака ось такого содержания:

Gmina Rzerpiów zabezpieczyła w dniu 4 czerwca 1877 г. przez swych prawnych zastępców swoje budynki w Banku wzajemnych ubezpieczeń „Sławia“ w Pradze na lat 5 obowiązując się premią assekuracyjną w rocznej kwocie 12 złr. 44 ct. w. a. w dniu 4 czerwca każdego roku Bankowi wzajemnych ubezpieczeń „Sławia“ w Pradze lub na ręce tegoż Generalnej Reprezentacji we Lwowie do policy assekuracyjnej l. 7297 płacić. Gdy jednakowoż gmina Rzerpiów dotychczas premii assekuracyjnej do policy l. 7297 już w r. 1878 i 1879 na dniu 4 czerwca zarząd nie zapłaciła, przeto Bank wzajemnych ubezpieczeń „Sławia“ dowodząc okoliczności powołując przedłożę się znajdującym dokumentem i przysięgą stron, którą imieniem Banku powołowego wykona wymieni się mający zastępcy tegoż, jako świadków przesłuchać się mających, rozува gminę Rzerpiów przez jej prawnych zastępców przed Prześwietny с. к. Sąd i uprasza:

gasku Prześwietny с. к. Sąd zawyrokuje po przeprowadzeniu rozprawy drobnościkowej, że gmina Rzerpiów winną jest Bankowi wzajemnych ubezpieczeń „Sławia“ w Pradze kwotę 25 złr. 8 ct. w. a. wraz z 6% od dnia wypiszenia rozуви policzonemi odsetkami w przeciągu dni 8 pod rygorem eksekucyi zapłać i w swoim czasie policzyć się mające koszty wrogi niniejszego звітосіс.

До устной розправы выначилии ц. к. Судъ мѣско-делег. дѣнь 8 листопада 1880 на 9 годину рано во Львовѣ. По полученои наведенной позы и не мѣгъ повата, на кой побѣдѣтъ упоминае Банкъ „Славія“ о премию за часть отъ 4 червня 1878 до 4 червня 1879, на коли и тую 7 ар. а. в. на руки п. Симеона Свиницького заплачивъ, а 5 ар. 50 кр. почтою до банку „Славія“ отославъ, на що дотычній квитъ маю. Сиче больше мене единова претенци банку „Славія“, до будинокъ школьный являе въ той ассурації черезъ пять лѣтъ непрерывно обезпечати, коли такого злобозаваняе никто ани и ани громада не прийшла, ани обдѣлосла. Школа вѣдѣніе громады яко вѣдѣніе на червнѣ ставляе, выдалосе

менѣ безпотребнымъ, бо щомъ той чоловікъ мѣгъ говорити и громаду боронити, коли бытъ подписуючи шесенье, знавъ, що школа на 1500 ар. а. в. обезпечася, а на чь дого и изъ котрой ассурації, хотий може изъ первой хвилѣ знавъ, то по трехъ лѣтахъ на певно забулѣ. Протомъ явншии полномочіе шесенье отъ рады громадской и упрощивши п. Симеона Свиницького яко головного свѣдка, станули мы оба до устной розправы изъ ц. к. Судѣ по Львовѣ днѣ 8 листопада с. р. о 9 годинѣ рано. По шесенье устной позы черезъ вступившии п. адвоката Остерского, закладаи и шесене подписаного мною и вѣдѣніе громады изъ моѣмъ домѣ въ присутствіи п. Симеона Свиницького, а переклашасе на оборотѣ о моѣмъ влаено-ручнѣмъ подписѣ и вѣдѣніе, перейшовемъ отима первую сторону друкованого шесене и о днѣ, адороними очима вычитую выравно „на 5 лѣтъ“ обезпечени и изъ той хвилѣ на мою оборону яношу, що шесене ссвалашоване, помене число 5 не було изъ моѣмъ домѣ и въ моѣмъ приномости поставлене, що и легко побати було можна по вмѣннѣмъ чернилахъ, бо коли чернило на подписѣ моѣмъ и вѣдѣніе було чорне, а перо съ волоконемъ досытъ грубе шесемо выдало, то чернило на первой стороне ужите до написани 5 естъ на шесене червоние и писемо чисте, вступившии при томъ головнымъ свѣдкомъ п. С. Свиницькимъ, що и подписуючи шесенье изъ моѣмъ домѣ выравно ждавъ обезпеченія будинокъ яно на одинъ роцъ, а не на пять лѣтъ.

Ц. к. судъ вприсвѣтуи п. С. Свиницького, который вѣдѣніе, що будучи изъ моѣмъ домѣ, и выравно освѣдчили, що ино на одинъ роцъ школу обезпечую, что тая шитка (на 5 лѣтъ обавляюи обезпечати) ани изъ моѣмъ домѣ, ани у него въ Убину поставлена не була, ино шесенье отославъ безъ 5 до банку „Славія“ во Львовѣ, где доверши тая 5-ка безъ вѣдомости мои и его яко агента вписана вѣстала. Выказавсе п. Свиницькій рещеніею почтовою, що пересланъ мною 7 ар. яко надатокъ премию за часть отъ 4 червня 1878 до 4 червня 1879 банкони „Славія“ переславъ, дальше вѣдѣніе п. Свиницькій, що надосланный днѣ 4 червня 1879 черезъ банкъ „Славія“ невыполненый переказъ почтовой днѣ переслани премию за школу изъ Рѣвнѣвъ на дальшій часть по моѣмъ вѣдѣнію, що иже больше школа не буде обезпечивать, той переказъ невыполненый отворотомъ съ повншнимъ устнѣмъ вѣдѣніемъ отославъ.

Ц. к. судъ по выслушаню еще одной и другой стороны выдать слѣдующій вырокъ:

Громада Рѣвнѣвъ увольняе отъ авлаченія 25 ар. 8 кр. в. а. яко претенеи Банкони ассураційному „Славія“, а надомѣтъ заудужасе банкъ „Славія“ яко програмачій на кошта повнесей подписаному 17 ар. 19 1/2 кр. в. а. а свѣдкови п. Свиницькому 6 ар. 50 кр., котрѣ подъ агроженіемъ емакциі Банкъ „Славія“ до 8 днѣвъ заплатити мае.

Представляючи цѣльмъ фактъ безъ дальшого коментара, лишю оцѣнене поступованя Банку ассураційному „Славія“ Вн. Публицѣ.

Рѣвнѣвъ днѣ 29 листопада 1880.
Кирил Лесичкѣй
русскій священникъ изъ Рѣвнѣвъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЪЙ.
Австрійско-Угорска Монархія.

(Рада державна.) При розправахъ надъ протомъ закона о оподаткованю вышнѣмъ горячихъ напоѣвъ повстали польскіи послы дръ Вольскій и Кмечуновичъ противъ постановленія §. 18, котрымъ звучитъ: Сой податокъ (отъ вышнѣмъ горячихъ напоѣвъ) мае уважатно подѣтъ взглядомъ додаткомъ яко податокъ безпосередный. Оба послы догнали въ томъ §-ѣ нарушение компетенциі сойма, понеже тымъ розширяеся право громадѣ накладыи долатки до податковъ, досъ на податки безпосередный и на податокъ консумційный обмежене, розтягнене сиче больше, що належитъ до компетенциі сойма. Пос. дръ Вольскій дивною аргументацію хотѣвъ доказати, що новый податокъ отъ вышнѣмъ горячихъ напоѣвъ, но своей натурѣ наибольше аблженый до податку заробочного, не естъ безпосереднымъ податкомъ але своего рода таксомъ. При другомъ читаню принято §. 18 мимо противныхъ голосѣтъ польскихъ, понеже лѣвнѣи и значна часть аврицѣ голосували за нямъ. Польскіи послы постановили по горячихъ розправахъ при третомъ читаню голосувати за цѣлымъ закономъ отже и за §. 18.

Зъ причинъ лѣт. свята и обрадѣ въ комисіяхъ приготавливахъ материалы для

повныхъ парадѣ наступила маза павза въ засѣданяхъ рады державной.

(Часткова криза министеріална.) Днѣвнѣи подати въ домоти, що мнѣ справедливости Штрайтъ и мнѣ. просвѣты Конрадъ-Айбесфельдъ мають уступити, головно зъ причинъ незадоволеня Чехѣвъ. Именно мають бути Чехи недоволены въ постановѣнѣи съ изыкомъ урядовымъ въ чешскихъ судахъ и що ихъ ждади взглядомъ переведена рѣвноуравнена чешского языка въ школахъ середнѣхъ и на университетѣ не знавши достаточного уваженія при укладаню бюджету на слѣдующій роцъ. Чѣтъ погодоси о уступленю обохъ министрѣвъ оправдуются, еще не знати, але фактомъ естъ, що Чехи съ большю акъ доси силою напиратъ на министерство, чтобы увадилно ихъ ждади, и що оередѣ Чехѣвъ проявлесе сильне недоволене зъ дотепершного поступованя министерства.

(Центральна комисія для регуляциі податку.) Комитетъ катастральный центральной комисіи для рег. под. грунт. установиъ иже въ другомъ читаню всѣмъ тарифмъ. Для долшнѣи Австрій обижено переѣтно принату цифру доходу зъ грунтовъ о 470,000 ар. а для горѣшнѣи Австрій о 280,000 ар. Въ суботу с. с. мнѣгъ отбудося повно засѣдане центральной комисіи, котра съ невностію прийме оператъ комитету и въ той способѣ остаточно рѣшитъ справу катастральну. Резерувати буде Рига, а пола вносена комитету припаде на Чехію 30%, на Моравію 14 1/2%, а на Галичину 14 1/2% загалной сумы податковон.

(Новый кандидатъ на маршалка краевого.) Обѣла донесена Газ. Наг. мае Октавія Петрусскій дотепершнѣмъ членъ кр. Выдѣлу и фактичнѣмъ заступникъ маршалка зѣстати краснѣмъ маршалкомъ. Рѣчь тая мае бути иже рѣшена и вѣскоръ поалѣдовати именованье. Чи однакже не появляотъ еще и инші кандидаты — сего годѣ напевно заперечати.

ЗАГРАНИЦА.

Россія. Отъ двоухъ недѣль ведесе въ російскихъ газетахъ дуже горяча и пристрастна полемика зъ причинъ одного цѣкавого факту, який случиса при недавнихъ выборахъ до Петербурской Академіи Наукъ. Въ складѣ членѣвъ Академіи, якъ вѣдомо, оутъ двѣ партіи: російскія и нѣмецка, зъ котрыхъ каждая ривализуючи съ собою старася мати перевагу. Зъ того природно выпливае тая конечнѣсть, що при выборѣ новыхъ членѣвъ до Академіи поодинока партія не зважаетъ на заслуги и ученѣсть предкладаного кандидата, але поведусе одностороннимъ своимъ интересомъ. Найаскрайшю иллюстрацію до такого аномального стану въ наивысшій ученой институтѣ дали послѣдній выборы. Профессоръ російскій предложил на члена Академіи чоловіка дуже заслуженого для науки, чоловіка европейской славы, одного зъ першихъ европейскихъ авторитетѣвъ въ науцѣ химіи, профессора Менделѣева. Нѣмецка партія гереголовала російску и откинула проф. Менделѣева. Не диво, що наей ученой круги въ Россіи обурнали на такой поступокъ сильнѣйшой нѣмецкой партіи, а печать російска выповѣла войну нѣмцамъ профессорамъ.

Журналъ „Семья и Школа“ доноситъ, що Черниговскѣ уѣзднѣ земотно на шесене одного гласного постановило старатися у министерства народнои просвѣты, чтобы въ сельскихъ народныхъ школахъ обавлязова наука зачиналасъ въ рѣднѣмъ языкѣ учениковъ, т. е. въ языкѣ русскѣмъ (не якъ досъ російскѣмъ), такъ якъ лашъ тою дорогою, дорогою здоровой педагогика, ученики скорше зрозумѣють и лучше затимятъ науку и не будутъ вносити шѣднѣи червонности изъ родану.

Губернаторамъ подымшено пенсію. До тещеръ губернаторы получали безъ рѣжницѣ 5,430 рубл. рѣчно. Пенсіа тая була отповѣдно до ихъ становища маза — бо началникъ акцизного управленія мають повтора разу большю пенсію. Тещеръ губернаторы 16 губерскихъ мѣстѣ, изъ котрыхъ житье дорожше, будутъ брати 8,000 рубл. рѣчно, а въ прочихъ 7,000. Подвышну платы губернаторамъ покрывъ гр. Льорисъ-Меликовъ фондами внесеного III отдѣлу тайной царской канцеляриі.

Нѣмечина. Нѣмецкій бюджетъ войсковый на роцъ 1881 съ вылаткомъ Баварій предатавляе въ порѣвнаню съ рокомъ 1880 подвышну о 17,638,713 марокъ въ выдаткахъ стальныхъ и 18,585,824 въ выдаткахъ надовычайныхъ, загаломъ бюджетъ войсковый подвышешный на р. 1881 о 36 миллион. марокъ. Подвышнѣи выдаткомъ авычайныхъ послѣдувала головно въ наслѣдство помпожена войска ухваленого въ маю с. р. а надовычайныхъ въ наслѣдство будовы казарн.

отая на становищи ноты зъ днѣ 3 жовтня, а именно выключас: Лариоу, Мещово, Янину и Чамурѣ въ територіи, котра мае бути уотулена. Порта ждади устѣпленю помочи державѣ противъ янѣи мобилизациі Греціи, бо янакше такоже правительство турецке буде жубѣло подобножъ наказыти мобилизацию. Обѣла газетныхъ вѣдомостей держави европейской вѣдуть тещеръ переговоры въ справѣ греческо-турецкѣи и стремлятъ до злюбозаваня обоухъ сторѣтъ, чтобы не помалѣи а вѣдѣніе на посередництво европейской дипломатіи.

Англія. Головному агитаторови изъ Ирландіи, енергичному Парнелю и колѣкомъ другимъ его товаришамъ выдало правительство ирландское процесъ за побуриванье маѣвъ народныхъ противъ Англіи. Розправа неважко мае розочитася. Парнелъ закладаи отложена судовою розправою, чтобы мѣгъ влѣти удѣтъ яко депутатный въ парламентѣ. Лордъ президентъ ирландского суда откинутъ его просьбу, подаючи и мотива, котрѣ ако ресерватъ урядовой вѣрностиво малюють тещершнѣи станъ въ Ирландіи. Мотива тѣмъ звучатъ: „Трибуналь ухвалюе одногласно откинутъ просьбу, понеже Ирландіа отъ болѣкохъ мѣсяцѣвъ знаходится въ станѣ анархій. Отъ многихъ мѣсяцѣвъ тещеръ въ Ирландіи явнѣи бунтъ противъ праву, котре потоптано, отъ многихъ мѣсяцѣвъ значна часть жителѣвъ побурена членами лиги аграрійной, ввела систему нечесной обманшости. Право не можна выконувати, засудѣтъ судовыхъ не можна доручати бо ни одинъ зъ судовыхъ слугъ не мае отнаги приближатися до чиншѣвнѣкѣвъ. Ирландіею отъ болѣкохъ мѣсяцѣвъ завладѣвъ страшнѣи терроризмъ. Цѣлымъ край улагасе тиранія безправного заговору. Народъ боится упоминуться о свои права. Житье zagrożене а зъ иррава власности властителей (паны) не можуть користати. Въ такихъ условіяхъ судови иде о якъ найскорше переведеня розправы того процесу и разъ на завѣдѣмъ рѣшати, чи ятрати ирландскихъ чиншѣвнѣкѣвъ, зривати контракты, воспынати выконанье права и зневажати права — чи тѣ чиншѣвнѣкѣвъ суть совѣтъ несправдъ чи криминальнѣи.“

Агитаторъ Парнелъ совѣтъ не налакавсе близкого процесу, але явно грозить правительству революціею. Другі агитаторы рѣвно безцеремонно выповѣдають на зборахъ народныхъ конечнѣсть революциі. Зъ Дублина телеграфують подѣтъ днѣмъ 8 груднѣ: Лига заповѣла на понедѣлокъ митингъ въ Brocksborough. Правительство забороило митингъ, бо драгоны и полиція разогнали народъ и три особы арештовали. Писема побуривуючѣи однакже отчитано народови, бо драгоны и полиція прабули за пѣзно и не могли перешкодити.

При такомъ станѣ анархій въ Ирландіи Англія вѣротно уже змятковыхъ средствъ для поддержаня новати и пошанованя права въ той своей провинциі. Наивѣднѣи телеграмъ доноситъ, що одна часть министрѣвъ межѣ ними и Форстеръ ждають безѣтловочного залагодженя той справы.

НОВИНКИ.

- Цѣсаръ удѣляе въ дарѣ громадѣ Луцицѣ, пов. перемыского 100 ар. запомоги на довиченя школы.
- Сегодня вечеромъ отбудося въ салѣ „Народного Дому“ музыкально-декламаторскій вечеръ угорскимъ товариствомъ „Русскихъ Дамъ“. Чистый доходъ призначеный въ користь убогахъ русскихъ ученицъ.
- Зъ Черновець: Товариство русскихъ академикѣвъ „Союзъ“ устроюе товарискій вечеръ въ память своего основаня днѣ 1 (13 н. ст.) груднѣ 1880 въ готелю „am goldenen Lamm“. Початокъ о год. 8 вечеромъ.
- Землетрасеня въ Загребѣ. Днѣ 8 груднѣ по обѣвнѣчи далоса знѣмъ чутѣ втрисеня землѣ, котре тещало двѣ секунды. Втрисеня було досытъ сильне, сполучене съ глухимъ подземнымъ гукомъ. Однакже шкоды ніякон не учинило.
- Вп. И. Онишкевичъ профессоръ русскогъ языка и литературы на университетѣ въ Чернівцахъ, зѣстатъ именованый членомъ комисіи экзаминаціонной для гимназіи.
- Гр. Коронини президентъ палаты посѣдѣвъ вынесеный изъ достоинство тайного совѣтника.
- Инспекторъ красной п. Мандыбуръ выѣхавъ днѣ 5 груднѣ на инспекциі школѣ народныхъ до Станиславова.
- Затьмѣние мѣсяца припаде на дѣнь 16 л. груднѣ (не 17, якъ то черезъ ошибку друкарскоу въ 91 ч. „Дѣла“ напечатано).
- Дръ Владиславъ Ригеръ обходивъ днѣ 8 с. я. дѣнь свохъ уроднѣи бешкетомъ, на котромъ пришло до тѣснѣйшого сполученя межѣ поодинокими фракціями аврицѣвъ.

— Въ честь 60-лѣтнихъ уродинъ Е. дварда Гербста генеральнаго провѣдника партіи конституціонной въ радѣ державной и бывшаго министра устроено въ дѣловомъ товариствѣ журналистовъ и писателей „Солонда“ дня 8 с. м. почестный банкетъ. Въ томъ банкетѣ взяли участіе многіе знаменитыя личности изъ партіи конституціонной. Съ промовами выступали между прочими Шмерлингъ, Гаузеръ, ректоръ др. Дюрингъ, президентъ рады державной гр. Коронини, и др. На банкетѣ насчитано около 500 телеграмъ и писемъ изъ всей Австріи.

— Пожаръ. Въ мѣстечкѣ Бѣздомъ Камени пов. Золотогогорскаго уезднаго дня 6 грудня дѣбрь, горѣла броваръ и мазня. Пожаръ повсталъ изъ того, что въ горюху пукъ помятъ. Шкода 60.000 зр., обезпечена.

НАУКА, ШУТКА И ЛИТЕРАТУРА.

— „Школьной Часописи“ ч. 7. въ 1 (13) грудня мѣстятъ: Запрошеніе до провѣдателя на р. 1881.; Въ столѣтнюю рѣчицу смерти цесаря Маріи Терезы и возмущена на тронѣ ц. Исидоръ II.; Какъ учить въ первой младшій дѣти, котрѣ зачала ходити до школы?; Разсказы школьной аскеты; Справы учительскихъ кружковъ; Матеріалы до сѣбяникова або книжкоу школьныхъ; Новинки; Библиографія; Именованія и конкурсы.

— Администрация „Дѣла“ проситъ всѣхъ П. Т. Предлатиниковъ, у котрыхъ суть еще яки залеглости, чтобы якъ найскорше тѣмъ надѣлала, понеже Администрация муситъ передъ концемъ року оплатити всѣ конста выдавничства.

ПЕРЕШКА РЕДАКЦИИ.

О. Л. Л. изъ Нем. Коли Вы на днѣ 1. пересла прислали грошъ за 2 четвертьды и заравнокъ замовили дальшу высылку „Дѣла“, то мы выслали Вамъ тогда всѣ задержаніи члѣта, такъ що по нынѣшній посылкѣ еще намъ 1 зод. 34 кр. до конца року належитъ.

Черезъ редакцію „Дѣла“ прислали: Для бѣдныхъ учениковъ руской гимназіи о. А. Шапковскій парохъ изъ Ижаббры 3 зод.; для бурсы Нар. Дому о. А. Шапковскій изъ Ижаббры 2 зод.; для Провѣды Ви. Гнатъ Шапковскій господаръ изъ Тирави волоской 1 зод. 20 кр.; Ви. М. Саваръ ученикъ изъ Бѣбры (на календарѣ) 40 кр.; для Сіона о. Левъ изъ Велки 1 зод.; для Зорѣ о. Левъ изъ Велки 1 зод.; для Часописи Школьной Ви. М. Саваръ изъ Бѣбры 70 кр.; Ви. Т. Груши изъ Коломыи 1 зод.; на „Ролька Ролковъ“ Ви. Н. Б. изъ Лѣску 1 зод. 60 кр.; на „Каблашова сіма“ Ви. А. В. изъ Дрогобычи 85 кр.

ПОДЯКА.

Дня 1 м. с. грудня с. р. упокоился въ Ужсѣ бл. п. Доминика Винницка, вдова по овиченку изъ Жовчева въ 54 р. житя. Похороны отбувои дня 3 грудня при участіи Ва. ОО. Андрея Сохадского изъ Ищова, И. Сабата изъ Сонова, Г. Медичного изъ Слободы, Л. Яримовича изъ Новосѣлки Кутъ, А. Корыта изъ Богатовець и численнаго народа. Для скорбной родины буда ихъ присутіе великою отрадою. Подяка наша будабы тутъ за недостаточна, Богъ всемогущій нехай буде ихъ покровителемъ и нагородою.

И. Дурбахъ изъ Ужсѣ, зать;
Г. Москаликъ изъ Самбора, зать, въ имени родины.

Курсъ львовскій за днѣ 9. д. грудня 1880.

Видъ товара	Единица	Цена
1. Акции за штуку.		
Желез. Кар. Лодж. по 200 р.	шт.	170 — 173 —
Лодж. чирк.-ав. по 200 р.	шт.	206 — 209 —
Банку гол. гален. по 200 р.	шт.	97 75 — 98 75
Общ. кредит. гален. по 5%, ак.	шт.	91 85 — 92 85
— по 4%, ак.	шт.	97 75 — 98 75
— по 5%, ак. период.	шт.	102 — 103 —
Банку гол. гален. 6%, ак.	шт.	101 50 — 103 —
Долги дол. гал. руд. банку 6%.	шт.	92 — 94 —
2. Листы дощевыя за 100 р.		
Общ. руд. кред. Банку гол. гал. в Букви, 6%, дощев. изъ 15 дѣвъ	шт.	98 20 — 99 20
3. Облиги на 100 р.		
Исповѣдательск. гален. 6%, м. л.	шт.	101 — 102 —
Облиги коммунальн. Гал. банку рудныхъ 6%	шт.	100 50 — 102 —
Пожачко кр. изъ р. 1873 по 6%	шт.	19 80 — 21 80
4. Долги мѣста Кракова		
Славянская	шт.	23 50 — 25 50
5. Монеты.		
Дукаты голландскіе	шт.	5 40 — 5 50
— швейцарскіе	шт.	5 50 — 5 60
Нидерландскіе	шт.	9 34 — 9 44
Пруссіи	шт.	9 63 — 9 73
Русскіе рублискіе сѣребрн.	шт.	1 57 — 1 71
— медн.	шт.	1 10 — 1 21
100 марокъ вѣдн.	шт.	57 75 — 58 50
Серебро	шт.	89 50 — 100 50

ХИНСКО-РОССІЙСКІЙ

ЧОРНЫЙ №. I.	1/2 килло	зр. 1.40
„ П.	„	зр. 1.60
„ Ш.	„	зр. 1.80
ГОДИННЫЙ НАЙЛУЧШИЙ	„	зр. 2.—
SOUCHONG SANSIN-екста	„	зр. 3.—
„ ASSAM	„	зр. 4.—
„ NINGHONOW	„	зр. 5.—
ВЫСВѢТКИ №. II.	„	зр. 1.20
„ №. I.	„	зр. 1.50

Ч А Й
ПОРУЧАЕ
ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ
Г. ПАДЕВСКОГО
во Львовѣ
рынокъ Ч. 13.

ЧОРНЫЙ И ЦВѢТОЧНЫЙ

MELANOE ГОДИННЫЙ	зр. 1.40
„ АРОМАТИЧНЫЙ	„
„ ЦВѢТОЧНЫЙ	„

Зѣ складу БРАТІЙ ПОПОВЪ въ Москвѣ.

ЧОРНЫЙ 1 фунтъ ваги росіейскои	зр. 3.80
„ ПЕРВЫЙ 1 „ „ „	зр. 3.20
„ ЛУЧШИЙ 1 „ „ „	зр. 3.60
„ НАЙЛУЧШИЙ	зр. 4.—
„ АРОМАТИЧНЫЙ	зр. 4.60

Замовленія зѣ провинціи словняе отворотною почтою якъ найстаранивѣше.

ОТКРЫТЕ ПИСЬМО
до Дирекціи банку „Славия“ въ Прагѣ.
Наше подписаному агорингъ изъ мѣсци листопада с. р. господарскій будинионгъ съ цѣльмаи мактионгъ, котрый бундъ обезпеченый въ банку „Славия“. Завививши о тѣмъ генеральной репрезентации „Славия“ во Львовѣ, таи сей часъ предприняла ликвидацию и за колыма денъ и дѣставъ поппе вынагородженіе с. с. девятьсотъ пятьдесятъ девять ар. а. в. на обезпеченый капиталъ 1000 ар. Для того чуюса обяваникимъ, вложити подлику генеральной Дирекціи банку „Славия“ за точне и акуратне выпоиненіе долга своего и могу съ доброю совѣстью рекомендовать сей банкъ всѣмъ моимъ землякамъ, такъ якъ и теперь явилъ переислѣдчивши, що банкъ „Славия“ вынагороджуе дѣйству естрату и не тортуеетъ изъ своими членами, якъ случася изъ декотрыхъ заводеняхъ асекураціиныхъ. Вишневчанскъ 30 листопада 1880.

Василь Вазилѣвъ
(конспри. и рѣ дому 85.)

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА“
выдало
КАЛЕНДАРЬ
на рокъ 1881.
Уложивъ: Василь Лукичъ.
Цѣна 35 кр.
(Съ пересылкою почт. 40 кр.)

Обоймае кромѣ части календарской, часть информации, якъ: принисы почтовой, скартъ стемпльовъ и т. д. и часть литературу: Нещасна родина (вогвѣтъ); Тарасъ Шевченко (житвѣписъ съ портретомъ); Тополи, поеван Шевченка. Битва подъ Кореунемъ. Подѣлунокъ (поеван); Зѣ жити Русинѣвъ (спомини про гдѣвскихъ заслуженныхъ Русинѣвъ); Шо робителъ у воздуха; Рѣдна нешка (поеван). Анекдоты. Инсераты.

Адреса: Тов. „Провѣта“ во Львовѣ, ул. Краковска, ч. 14. (1—2)

ОТКРЫТА ПОДПИСКА
на
ПОЛИТИЧЕСКУЮ И ЛИТЕРАТУРНУЮ
ГАЗЕТУ
„КИЕВСКІЙ ЛИСТОКЪ“
ПОДПИСНАЯ ЦѢНА:
за годъ и полгода

Безъ доставки	3 р.	2 р.	— к.
Съ дост. на домъ	4 „	2 „	50 „
Иногор. съ пер.	5 „	3 „	— „

Подписка принимается въ конторѣ редакціи, помѣщенной въ домѣ Г. Т. Корчакъ-Нонцкаго, на Михайловской улицѣ въ Киевѣ. (1—4)

Руководельня Обува
во Львовѣ, при Руской улицѣ ч. 3. въ домѣ Ставропигийского Института.

Мая честь поручитися заказнымъ взглядамъ Высокопочаженнаго Публики и зивѣваю, що можъ наибольшимъ стараніемъ буде: всѣмъ мѣстечкамъ и замѣстечкамъ жаданымъ якъ найскорше и найточѣвѣше заложити учинитя. При заказныхъ замовленяхъ зѣ провинціи прошу о надѣлани на мѣру нужногого члѣта. Въ надѣлѣ, що Высокопочаженна Публика не отпаже менѣ своихъ взглядовъ остаю съ великимъ уваженіемъ

Павло Мартинѣвъ. (5—2)

Только еще короткій часъ!
Въ львокалю при пляцу Бернардиньскѣмъ
въ домѣ ч. 11 можна бачити:
ПАННУ АМАЛІЮ
наибольшу
ЖЕНЩИНУ-ВЕЛИКАНКУ
яку доси оказувано, якъ такожъ
НАЙМЕНШИХЪ ЛЮДІЙ:
маркиза Генрика Вольге, 31 лѣтъ, 29 цалѣвъ высокого (19 фунтовъ ваги) и его суджену Лионузу, 23 лѣтъ, 29 1/2 цалѣвъ высоку (20 фунт. ваги).

І. мѣстце 40 кр. ІІ. мѣстце 20 кр. — Войсковой и дѣти платять половину. 1—3

DIE REFORM
WOCHENSCHRIFT
gegründet von
Franz Schuselka.
Eigenthtmer und Herausgeber: Heinrich Dvořák.

выходитъ въ Вѣднѣ шо вѣднѣ выпусками по 2 вел. листы печатный, обговорюе всѣ справы австрійской Моноархіи якъ и заграничѣ дуже основно и въ станювица интересѣвъ славянскихъ народѣвъ.

„Reform“ посвящае такожъ свою особенну увагу справамъ Галицкихъ Русинѣвъ, обговорюе нашъ справы дуже прихильно и вповѣи заслуге на якъ наибольшу мѣлогу и узнаніе зѣ стороны руской Публики.

Предлата на р. 1881 (двацятый рочникъ) стоить на цѣльмъ рокѣ 10 зр., на полъ року 6 зр., на четверть року 3 зр. а. в.

Предлату елѣдуе пересылати подѣ адресою:
Administration der „Reform“
Wien IX Maximilianplatz 13. (1—4)

Съ 1 Января 1881 г. будеъ выходить во Львовѣ подѣ вашей редакціею, при соучастіи самыхъ лучшихъ публицистовъ и писателей галицкой Руси два раза въ мѣсяцъ, новое періодическое издание для политики и литературы подѣ названіемъ:

„ПРОЛОМЪ“

Вѣривъ своему названію, новый журналъ постарается быть смѣлымъ, твердымъ и неутомимымъ борцемъ русской мысли, русского слова, русской правды и русской чести.

Но дѣла такому, жо и не занимая у никого, воина газета будеъ предлативать только одну цѣль: *Путьма зѣборной кружки, съестной контроли и усильской патриотической претивности* возбуждѣти зѣ обществѣ нашѣмъ организацию труда и карносѣ опанѣ публичной, недостатокъ котрыхъ насть насть съмымъ берегомъ пропасти поставилъ и въ которой неминуемо погибнемъ, если заблаговремено на отъгукъ зѣ рѣшительному пролому въ настоящій политично-национальной жизни нашѣй не злобудемъ!..

Обязаніе другъ изъ другу соединити единити и частинъ нашего народнаго организма, тѣ свое соединеніе всѣхъ сторонянтъ и всѣхъ тружениковъ, подымающихся изъ нашего народнаго жертградѣ, въ одній оплотъ и одиу рать для общей борьбы противу бѣднѣщихъ въ насть заащастъ и грозящихъ намъ опасностей — вотъ програма, задача и гайселъ дѣйствіе нового журнала.

Съ вѣрою въ успѣхъ, съ готовностью неустаннаго труда а съ вѣдсждѣю на соучастіе и общую поддержку со стороны всѣхъ патриотической интеллигенціи австрійской Руси, остаемъ прето во главѣ вышеупомянутого журналистическаго предпріятія, чтобы съ цѣльмаи жаромъ души и о смѣлѣ намъ Богъ елѣ дѣлѣ, въ пользу его потрудителъ и его живымъ органомъ живого общества поставити. Нѣхайкакой омытъ отрудничества изъ редакціяхъ такъ русскихъ якъ и заграничныхъ журналовъ европейской интеллигенціи, послужитъ намъ цѣльмаи подспорьемъ при веденіи дѣла.

Въ составѣ журнала „ПРОЛОМЪ“ вѣдуть слѣдующіи отѣлы:

- I. Передовая статья по вопросамъ вѣднѣй и внутренней политики. Новосты, краткость и живость изложенія — главное при томъ условіе.
- II. Хроника. Въ тогъ отѣлѣ вѣдуть отчеты объ интересныхъ событіяхъ, запискахъ и собранияхъ нашихъ обществъ и вообще всякого рода извѣстія, представляющія общій интересъ.
- III. Провѣнціалныя новости и корреспонденціи. Тутъ будеъ допущено самое широкое обличеніе дѣйствительныхъ зѣлъ и злоупотребленій, происходящихъ въ край.
- IV. Политическій извѣстія.
- V. Экономическій отѣлъ.
- VI. Научныя свѣдѣнія, библиографія и критика всѣхъ замѣчательнѣйшихъ литературныхъ произведеній у насъ.
- VII. Фельетонъ. На выборъ матеріала будеъ обращено большое вниманіе.

Нѣхайкакъ такимъ образомъ стремленіе и главное достоинство котрыхъ „ПРОЛОМЪ“ украситъ себе постарается, несомнѣваемъ изъ на минутку, что трудное начинаніе наше всѣ добросовѣстныя русскіе люди дружелюбно почитатъ и моральной и матеріальной помощи своей намъ не откажутъ.

Съ вѣрою и съ упованіемъ въ несокрушимыя силы русского народа открываемъ затѣмъ съ днѣмъ нынѣшнимъ подлику на новый журналъ, чтобы, узавѣи заблаговремено о числѣ другѣ его програмы и политическаго вѣднѣ, отѣлно тому и техническую сторону издѣлія устроити.

Подписная цѣна „ПРОЛОМЪ“ на годъ 4 гульд., на полъ года 2 гульд. — Предлата предлачивается въ Ставропигийской Книгарни и въ редакціяхъ русскихъ газетъ во Львовѣ.

Цѣльма и руданіе просимъ адресовати: „Въ редакцію журнала „ПРОЛОМЪ“ во Львовѣ, улица русская Чръ 3.

Поручаемъ покровительству П. Т. руской Публики и благосклонности братѣи нашѣй изъ мѣста и перу, честь имѣемъ прозывать съ глубокимъ почтеніемъ

Орестъ Арс. Авдыковскій
Осипъ Анор. Марковъ.

Примѣчаніе. Пробныя Чръ „ПРОЛОМА“ повязатъ съ концемъ Декабря.
Зѣ друкарѣй Товариства им. Шевченка, подѣ зар. К. Беднарского.